

ע"פ 7625/18 - מושיא משיח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 7625/18

ע"פ 7661/18

כבוד הנשיאה א' חיות

לפני:

המערער בע"פ 7625/18 ובע"פ מושיא משיח
7661/18:

נ ג ד

המשיבה בע"פ 7625/18 ובע"פ מדינת ישראל
7661/18:

ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים
(השופט י' מינטקביץ) מיום 21.10.2018 בת"פ
58011-06-18;

ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים
(השופט י' מינטקביץ) מיום 21.10.2018 בת"פ
65130-05-18

עו"ד דותן דניאלי

בשם המערער בע"פ 7625/18:

עו"ד שי ויזלברג

בשם המערער בע"פ 7661/18:

בשם המשיבה בע"פ 7625/18

עו"ד יאיר חמודות

ובע"פ 7661/18:

עמוד 1

פסק-דין

שני ערעורים על שתי החלטות של בית משפט השלום בירושלים (השופט י' מינטקביץ) מיום 21.10.2018 בת"פ 65130-05-18 ובת"פ 58011-06-18, שלא לפסול עצמו מלדון בהליכים שהוגשו נגד המערער, זאת לאחר שהורה על איחוד הדיון בשני ההליכים האמורים.

1. נגד המערער הוגש בחודש מאי 2018 לבית משפט השלום בירושלים כתב אישום (ת"פ 65130-05-18) אשר כלל שלושה אישומים שונים במסגרתם יוחסו למערער עבירות של תקיפה סתם, אימים, העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו ושימוש בכוח או באימים למנוע מעצר (להלן: כתב האישום הראשון). ביום 7.10.2018 התקיים דיון להקראת כתב האישום ומשהמערער כפר במיוחס לו הורה בית המשפט (השופט ג' סקפה שפירא) על קביעת התיק לשמיעת ראיות לפני השופט ד' פולוק. ואולם, מאוחר יותר באותו היום נתן בית המשפט החלטה נוספת בה נקבע כי משהתברר שהמערער עצור עד תום ההליכים ובשים לב לתכנית העבודה של בית המשפט, התיק יועבר לשמיעת ראיות לפני השופט י' מינטקביץ.

בחודש יוני 2018 הוגש נגד המערער לבית המשפט השלום בירושלים כתב אישום נוסף (ת"פ 58011-06-18) (להלן: כתב האישום השני) אשר כלל ארבעה אישומים שונים במסגרתם יוחסו למערער, בין היתר, עבירות של הפרת הוראה חוקית בגין שתי הפרות של התנאים המגבילים שהוטלו עליו בגדר כתב האישום הראשון לרבות הפרה של תנאי מעצר בית לילי. כמו כן, בכתב האישום האמור יוחסו למערער עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, אימים, החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. המערער כפר גם במיוחס לו בכתב האישום השני והתיק הועבר לשמיעת ראיות לפני השופט י' מינטקביץ. יצוין כי בכל אחד מן ההליכים (הן בפני בית משפט השלום בירושלים והן בפני משפט זה) מיוצג המערער על ידי סניגורים שונים.

2. ביום 10.10.2018 התקיימו דיונים נפרדים בשני ההליכים לפני השופט י' מינטקביץ. בדיון בכתב האישום הראשון טען בא כוחו של המערער באותו הליך, עו"ד ויזלברג, כי אין לאפשר את שמיעת שני ההליכים על ידי אותו מותב שכן מדובר באירועים שונים במקום ובזמן ויש להימנע מהיווצרות דעה מוקדמת של בית המשפט עקב הכרעה באחד מן ההליכים. בדיון בכתב האישום השני הביע בא כוחו של המערער באותו הליך, עו"ד דניאלי, עמדה דומה. בדיוני המשך שנערכו בשני ההליכים ביום 21.10.2018 הביע המערער התנגדות לאפשרות אשר הועלתה על ידי בית המשפט לאחד את הדיונים בשני כתבי האישום לפי סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי) בטענה כי איחוד יגרום לעיוות דין. במסגרת הדיון בכתב האישום הראשון הדגיש עו"ד ויזלברג כי אין מדובר בבקשת פסלות ולעומתו ציין עו"ד דניאלי, במסגרת הדיון בכתב האישום השני, כי ככל שבית המשפט יורה על איחוד ההליכים יבקש הוא להעלות טענת פסלות מחמת מראית פני הצדק. המאשימה הותירה את ההכרעה לשיקול דעתו של בית המשפט.

3. בית המשפט הכריע בבקשות על אתר, במהלך הדיון, ובהחלטתו בדיון בכתב האישום הראשון קבע בזו הלשון:

"[...] העברת שני התיקים אליה [כך במקור] לא נעשתה 'בשגגה' אלא על פי תכנית העבודה של ביהמ"ש על פיה נשמעים לפני תיקיהם של כל הנאשמים שנמצאים במעצר עד תום ההליכים או בתנאים מגבילים. לאור העובדה ששני התיקים אמורים להיות

עמוד 2

מנותבים אליי, חובה עליי לשמעם אלא אם קמה עילת פסלות. משנטען שאין מדובר בבקשת פסלות, אין מקום להעביר את התיק. מעבר לדרוש אומר, כי אכן, לו הייתי נדרש לדון בשני התיקים האחר אחר השני, היה עולה קושי, ככל שהייתי מכריע דינו של הנאשם בתיק אחד וקובע ממצאי מהימנות לגביו, ולאחר מכן דן בעניינו בתיק השני. עם זאת, ניתן לפטור את העניין בדרך פשוטה, כפי שציינתי בדיון הקודם, ביום 10.10.18: שני התיקים עוסקים בעבירות דומות אשר נעברו לכאורה בתקופה סמוכה. משכך, על פי הוראות סעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי, ניתן היה להגיש כתב אישום אחד בגין כל המעשים (או לבקש לתקן את כתב האישום בתיק זה [...]). לאור זאת, אני מורה על איחוד הדיון בשני התיקים. באופן זה, ממצאי המהימנות ביחס לנאשם יקבעו במסגרת הליך אחד ולא יעלה הקושי עליו הצביע ב"כ הנאשם [...]."

בשלב זה ביקש המערער לדחות את המשך הדיון בהליך לצורך הגשת ערעור לבית משפט זה תוך שעתר לראות בבקשתו כבקשה לפסלות שופט.

אף במסגרת הדיון בכתב האישום השני דחה בית המשפט את בקשת המערער להעביר את הדיון בהליך למותב אחר ולחלופין לפסול את עצמו מלדון בעניינו של המערער באותו הליך, תוך שצוין כי טעמי החלטתו בהליך הראשון יפים גם להליך זה. כן הוסיף כי טענת המערער לפיה איחוד הדיון בתיקים יש בו כדי לגרום עיוות דין לנאשם נטענה באופן כללי וכי לטעמו איחוד הדיון לא יפגע בזכויות המערער אלא יביא לייעול הדיון.

4. על שתי החלטות אלה הוגשו הערעורים דנן. בע"פ 7625/18 מלין המערער על החלטת בית המשפט בהליך השני. הוא שב על טענתו לפיה יש להעביר, לכל הפחות אחד מהתיקים, לדיון לפני מותב אחר משיקולים של מראית פני הצדק. המערער מדגיש כי יכולתו להתגונן חשובה יותר מתכנית העבודה של בית משפט השלום בירושלים וכן מהיעילות הדיונית הגלומה בהחלטת בית המשפט בדבר איחוד הדיון בהליכים. בהקשר זה טוען המערער כי השימוש בסעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי נעשה לעתים נדירות, במרבית המקרים לבקשת המאשימה ולא ביוזמת בית המשפט, הוא מוסיף כי האירועים המתוארים בכתבי האישום קרו במועדים שונים, במקומות שונים, ולעניי עדים שונים (למעט עד תביעה אחד המשותף לשני כתבי האישום), וכי ניהול שתי פרשיות תביעה במקביל יביא לפגיעה ביכולת ההתגוננות של המערער. כן טוען המערער כי החלטת בית המשפט על איחוד הדיונים נועדה אך ורק כדי לעקוף את החשש מהתקיימות עילות פסילה אחרות מהסוג של חשש ממשי למשוא פנים, בעוד הדרך הראויה להימנע ממשוא פנים איננה איחוד ההליכים אלא העברת אחד מן ההליכים לדיון בפני מותב אחר. המערער מוסיף ומדגיש כי המשיבה לא ביקשה לאחד את הדיונים והותירה את בקשותיו לשיקול דעת בית המשפט. בע"פ 7661/18 מפנה המערער לנימוקיו בע"פ 7625/18 ועותר לאחד את הדיון בערעורים.

5. המשיבה מתנגדת לקבלת הערעורים. לשיטתה, יש לדחות את הערעורים על הסף שכן הם מופנים, הלכה למעשה, נגד החלטת ביניים של בית המשפט לאחד את הדיון בשני ההליכים. המשיבה מוסיפה וטוענת כי בית המשפט צדק בהחלטתו להורות על איחוד הדיון שכן מדובר בכתבי אישום שהם למעשה חלק מאותה פרשה מתמשכת שעניינה הטרדות, איומים ומעשי אלימות חמורים של המערער שבוצעו בחודשים מאי-יוני 2018 כלפי עובדים במכולת שכונתית. המשיבה מציינת כי בניגוד לטענת המערער, רשימות העדים שצורפו לשני כתבי האישום כוללות חמישה עדי תביעה משותפים, ובראשם בעל המכולת שהוא מתלונן עיקרי בשני כתבי האישום. בהינתן כל אלה, טוענת המשיבה כי תכליותיו

של סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי מתקיימות בענייננו. המשיבה מוסיפה כי איחוד התיקים בנסיבות אלה יאפשר לבית המשפט להשקיף על הפרשה במלואה, ימנע הכרעות סותרות וזימון כפול של עדים. לבסוף מציינת המשיבה כי תכנית העבודה שבמסגרתה נותבו שני התיקים לאותו מותב נועדה לקדם יעילות דיונית ולקצר את הדיונים בעניינם של נאשמים אחרים הנתונים במעצר או תחת הגבלות אחרות של חירותם.

6. דין הערעורים להידחות.

הלכה למעשה עיקר הטענות שמעלה המערער מופנה כלפי החלטת בית המשפט לאחד את הדיון בשני ההליכים לפי סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי. הטענות המועלות על ידי המערער בהקשר זה הן טענות ערעוריות במהותן והן מופנות כנגד החלטת ביניים בהליך פלילי. הנסיון לעטות על הטענות עילת פסלות אין לו מקום בנסיבות אלה. למעלה מן הצורך יצוין כי גם לגופם של דברים טעמיו של בית המשפט לאיחוד הדיון ראויים ומוצדקים ואין בהחלטת האיחוד כדי להקים עילת פסלות כלשהי.

אשר על כן, הערעורים נדחים.

ניתן היום, כ"ח בחשוון התשע"ט (6.11.2018).

ה נ ש י א ה